

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515205155
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8515205155.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: T. K., nar. XX. X. XXXX, L. XXX, právne zast.: JUDr. Marta Konkoľová, advokátka, Jarmočná 79, Stará Ľubovňa proti žalovaným: 1/ M. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XX/XXX, E., t.č. bytom XXXX P. XX, Q.. B, H., G. S. XXXXX, F., 2/ B. Z., nar. XX. 8. XXXX, bytom L. XXX, 3/ V. B., nar. XX. X.. XXXX, bytom L. XXX, t.č. bytom XX K. V., V., Ct. XXXXX, F., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 7C/402/2015-132 zo dňa 06. 04. 2018, jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutím rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti pozemku KNE č. XXX o výmere XXXmX, druh pozemku orná pôda zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX v kat.úz. L., vedenom Okresným úradom Stará Ľubovňa, katastrálnym odborom. Súd žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Svoje rozhodnutie vo vzťahu k výroku o trovách konania odôvodnil ust. §262 ods.1 a §257 CSP. Konštatoval, že účelom ust. §257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva súdu cez dôvody hodné osobitného zreteľa. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú v konaní naplnené zákonné predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak z osobitných dôvodov súd náhradu trov konania neprizná. Tieto môžu byť dané charakterom konania, charakterom procesnej situácie, ale taktiež môžu byť dané aj sociálnym aspektom strany sporu. Dôvody hodné osobitného zreteľa sa skúmajú vždy u strany sporu povinnej plne, alebo čiastočne nahradiť trovy konania. Čiastočný, alebo úplný zánik práva na náhradu trov konania u čiastočne, alebo plne úspešnej strany sporu vychádza z doterajšej judikatúry, ktorá je pomerne stabilná. V danom prípade žalobca bol úspešný v celom rozsahu, teda mal by nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Súd však v tomto prípade videl dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach daného prípadu. Je zrejme, že bez zavinenia niektorej zo strán sporu došlo ku chybe pri identifikácii parciel, v dôsledku čoho došlo k zápisu vlastníckeho práva k spornej parcele v prospech iných osôb. Súd prvej inštancie prihliadol aj na aktivitu s transportu týkajúcu sa mimosúdneho vyriešenia sporu pred podaním žaloby. Súd prvej inštancie s vyjadrením právnej zástupkyne žalobcu a žalovaného v druhom rade na konci posledného pojednávania zistil, že podnet na vyriešenie sporu podal žalovaný v 2/ rade, ktorý žalobcovi zaslal list. Tak či onak od tohto momentu začal žalobca riešiť vlastnícke právo k spornej parcele. Mimosúdne rokovania sa medzi právnou zástupkyňou žalobcu a žalovaným v 2/ rade uskutočnilo v čase, kedy neboli zo strany žalobcu zabezpečené žiadne listiny z katastra na preukázanie svojho vlastníckeho práva, okrem kúpnej zmluvy medzi rodičmi žalobcu a pánom P.. Žalovaný v druhom rade prišiel na mimosúdne rokovanie, prejavil záujem vypočuť si argumenty druhej strany, pričom záujem o mimosúdne vyriadanie vyjadril aj v svojom vyjadrení k žalobe. Je potrebné mu dať za pravdu aj vtom, že v konaní bolo potrebné zabezpečiť množstvo podkladov a dôkazov pre

rozhodnutie vo veci samej. V prípade, žeby boli k dispozícii pred podaním žaloby, možno by sa zo žalobcom dohodli. Žalobca žalovaného po zabezpečení dokladov už nekontaktoval. Do veľkej miery samotný žalobca zapríčinil vznik trov konania. Žalobca k žalobe nedoložil doklady, ktoré si mohol zabezpečiť už pred podaním žaloby napr. dedičské rozhodnutia po svojich rodičoch, o ktoré kópie mohol požiadať súd. Naopak, žalobca žiadal aby súd pripojil dedičské spisy s tým, že ich nevedel zabezpečiť a potom môže spresniť žalobu. Z toho vyplýva, že pred podaním žaloby ani si neujasnil a nezistil či má žalovať priamo o určenie vlastníckeho práva, alebo, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po rodičoch. V žalobe niektoré skutočnosti popísal žalobca zmätočne resp. takým spôsobom, že bolo potrebné dedukovať z pripojených listinných dôkazov, čo tým žalobca myslí, resp. z akých podkladov vychádza. Je teda vysoko pravdepodobné, že aj pri mimosúdnom rokovaní neboli žalovanému v druhom rade správne interpretované podstatné skutočnosti pre pochopenie celej záležitosti. Žalobca teda nevyvinul takú aktivitu, aby bolo možné mimosúdne pred podaním žaloby jednať vo veci. S prihliadnutím na všetky tieto okolnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky a existujú dôvody hodné osobitného zreteľa nato, aby náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán.

3. Proti tomuto rozhodnutiu vo výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca. Uviedol, že tvrdenie žalovaného v 2/ rade, ktoré predniesol v záverečnom prednese teda, že z jeho aktivity sa začal riešiť spor týkajúci sa vlastníckeho práva, žiadnym spôsobom nepreukázal napriek tomu súd prvej inštancie na to prihliadol. Poukázal na §153 ods.1, 2 a §149 CSP. K tomuto sa žalobca nevedel vyjadriť a dôkazy o tvrdení žalovaného v 2/ rade neboli predložené. V tejto súvislosti žalobca predložil výzvu žalovaného v druhom rade, ktorá svedčila o tom, že sa tam uvádza, že zakazuje vstupovať na pozemok žalobcovi, pozemok je treba vypratať, oplotenie odstrániť, vyčistiť pozemok. Toto upozornenie nemožno považovať za riešenie veci. Pravdivá je skutočnosť, že bolo potrebné preukázať nárok viacerými listinnými dôkazmi, vrátane znaleckého posudku. Je podstatné, že žalovaný v druhom rade reagoval na vykonané dôkazy tak, že preňho je vlastníkom jasný, jeho otec pozemok kupoval, zapísal určité parcely, niekedy okolo roku 1950. Pričom predtým dlhodobo určité parcely užíval. Nárok žalobcu neuznal a nemal snahu ukončiť predmetný spor mimosúdne. Naopak výslovne uviedol, že nesúhlasí s podanou žalobou. Okrem žalovaného v 2/ rade však v konaní vystupovali aj žalovaní v 1/ a 3/ rade. V odôvodnení rozhodnutia sa vo vzťahu k týmto súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevyporiadal. Najmä žalovaný v prvom rade zdôraznil svoj negatívny postoj, keď uviedol, že výpis s katastra je preňho momentálne smerodajný. Bez akéhokoľvek odôvodnenia o náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovanými v 1/ a 3/ rade je toto rozhodnutie nepreskúmateľné. Zároveň tiež zdôraznil, že súd prvej inštancie nedal priestor žalobcovi, aby prípadne reagoval na možnosť použitia ust. §257 CSP. V tejto súvislosti citoval rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva č.9815/10, teda judikatúru Ústavného súdu Českej republiky 2US2994/14, 1US605/16. Preto navrhol zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie, priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči všetkým trom žalovaným.

4. Žalovaní v 1/ až 3/ rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрили.

5. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací prejednal rozhodnutie, ako aj konanie ktorému predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. §378, §379 a §380 CSP a to bez nariadenia pojednávania podľa §385 ods.1 CSP (a contráριο) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Súd prvej inštancie síce zistil skutkový stav vo veci správne rozhodol pokiaľ išlo o predmet sporu no vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia o náhrade trov konania s tohto odôvodnenia vyplýva, že odôvodňoval nárok medzi žalobcom a žalovaným v 2/ rade. Absentujú však argumenty týkajúce sa nepriznania nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovanými v 1/ a 3/ rade čo činí toto rozhodnutie nepreskúmateľným.

6. Z obsahu spisu na teraz vyplýva, že žalobca podal žalobu na určenie vlastníckeho práva, týkajúcu sa vlastníctva k parcele č. N. XXX o výmere XXXmX kat.úz. L.. Po vykonanom dokazovaní vrátane znaleckého dokazovania bol v konaní úspešný. Z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že vlastníctvo žalovaných v 1/ až 3/ rade nadobudli po realizácii P. v kat.úz. L.. Celý proces bol schválený a do katastra zapísaný v r.2005, kde konkrétne konštatuje, že bola nesprávne identifikovaná parcela č. N. XXX, kedy dospel jednoznačne znalec k záveru, že táto vznikla z pôvodnej M kat.úz. L..

7. Použitie ust. §257 CSP je možné v osobitne odôvodnených prípadoch. Súd prvej inštancie toto vybočenie z pravidla z úspechu a neúspechu v konaní dôsledne odôvodnil v bode 25 tohto svojho rozhodnutia. Uviedol aj konkrétne argumenty prečo zistil, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. V bode 26 svojho rozhodnutia na, ktoré odvolací súd v celom rozsahu poukazuje. Je potrebné však

súhlasí z odvolaním žalobcu v tom zmysle, že súd prvej inštancie odôvodnil len nárok medzi žalobcom a žalovaným v 2/ rade. V rozhodnutí absentuje odôvodnenie prečo nepriznal nárok na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovaným v 1/ a 3/ rade.

8. Úlohou súdu prvej inštancie je rozhodnúť o nároku medzi žalobcom a žalovanými v 1/ až 3/ rade a svoje rozhodnutie aj odôvodniť. Odvolací súd sa domnieval, že súd prvej inštancie rozhodol po vecnej stránke správne. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania medzi žalobcom a žalovanými v 1/ až 3/ rade rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania podľa §396 ods. 3 CSP.

9. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).